

**Навчально-науковий юридичний інститут
Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника**

ДОГОВІР ЯК УНІВЕРСАЛЬНА ФОРМА ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Матеріали

Всеукраїнської науково-практичної конференції,
присвяченої пам'яті академіка Національної академії
правових наук України, заслуженого діяча науки і
техніки України, доктора юридичних наук, професора
Володимира Васильовича Луця
(1933-2021)

(м. Івано-Франківськ, 5 квітня 2024 р.).

Івано-Франківськ – 2024

4. *Kristen Thomas. Reviewed by Ngairé King. Fact checked by Kyle Adam. Do you and your partner live together?* Дата публікації: 15.11.2023. URL: <https://www.lawdepot.com/contracts/cohabitation-agreement/?loc=US>
5. Менджул М. Перспективи уніфікації європейського сімейного права. *Visegrad Journal on Human Rights*. 3 (volume 1) 2019. С. 186-190. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/25276/1/30.pdf>
6. *Cristina González Beilfuss. Agreements in European Family Law – The Findings, Theoretical Assessments and Proposals of the Commission on European Family Law (CEFL)*. URL: <https://www.degruyter.com/document/doi/10.1515/ercl-2022-2042/html>
7. Старчук О. В. До питання посвідчення нотаріусом конкубінатного договору. *Право і суспільство*. 2017. № 1. С. 77-81.
8. Лучковський В.В. Фактичні шлюбні відносини у сімейному праві. Дис...на здобуття наук. ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право. Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова Хмельницької обласної ради, Хмельницький, 2021. 225 с. URL: http://old.univer.km.ua/doc/specvr/Diss_Luchkovskiy.pdf
9. Розгон О.В. Договори у сімейному праві України. Київ: Ін Юре, 2018. 301 с.
10. *Круглий стіл на тему: «Партнерський договір як альтернатива реєстрації шлюбу: реальний інструмент чи маркетинговий хід?»* URL: <https://unba.org.ua/events/2225-kruglij-stil-na-temu-%C2%ABpartners-kij-dogovir-yak-al-ternativa-reestracii-shlyubu-real-nij-instrument-chi-marketingovij-hid-%C2%BB.html>
11. *Ляшко Ю. Партнерський договір для ЛГБТ-пар – альтернатива шлюбу. Як він працює?* Дата публікації: 10.01.2023. URL: <https://www.juscutum.com/news/partnerskiy-dogovir-dlya-lgbt-par-alternativa-shlyubu-yak-vin-pracyuie>
12. Офіційний сайт Нотаріальної палати України. URL: <https://npu.ua/2021/03/24/spilne-prozh/> ; офіційний сайт Центрального міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Київ). URL: <https://centraljust.gov.ua/news/info/dogovir-pro-spilne-projivannya-cholovika-i-jinki>

Шпіляревич Вікторія Вікторівна

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри політики у сфері боротьби зі злочинністю та кримінального права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ «СУСПІЛЬНОГО ДОГОВОРУ» В ТРАКТАТІ ЧЕЗАРЕ БЕККАРІА «ПРО ЗЛОЧИННИ ТА ПОКАРАННЯ»

Відповідно до положень ст. 3 Основного Закону України «людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю» [1]. Більше того, права та свободи людини, які безпосередньо гарантовані Конституцією України (Розділ II), характеризуються тим, що вони є невичерпними, невідчужуваними,

непорушними та регламентують обсяг відповідних благ й умов, що забезпечують її вільний розвиток і визначають становище у суспільстві. Зокрема, мова йде про: право людини на вільний розвиток своєї особистості; невід'ємне право на життя; право кожного на повагу до його гідності; право на свободу та особисту недоторканність; право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань; право на свободу світогляду і віросповідання; право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю тощо [1]. Тобто вбачається, що діюча Конституція України абсолютно базується на засадах теорії «природного права» людини, поширення та обґрунтування якої були актуальними ще у наукових та філософсько-політичних працях Платона, Сократа, Арістотеля, Гуго Гроція, Томаса Гоббса, Джона Локка, Жан-Жака Руссо, Поль Анрі Гольбаха, Іммануїла Канта тощо, згідно з якою кожна людина наділена правами, які характеризуються тим, що вони: а) належать їй від народження; б) закладені в самій її сутності; в) є однаковими для всіх; г) їх обмеження можливе лише з метою недопущення порушення «природних прав» інших рівноправних з точки зору природно-правової школи членів суспільства, щоб уникнути виникнення між ними конфліктів. Тому що, як зазначають С. В. Пролеєв та В. В. Шамрай, якщо не розв'язати суперечність людської природи, то рід людський буде приреченим на самознищення [2]. У зв'язку з цим у філософсько-правовій науці виникає концепція «суспільного договору», суть якої в загальних рисах полягає в тому, що всі люди в суспільстві є вільними з невіддільними правами та єдиною природою [3], тобто наділені «природними правами», реалізація яких повинна бути забезпечена державою таким чином, щоб гарантувати в ній добробут і безпеку суспільства в цілому.

Необхідно звернути увагу на те, що концепція «суспільного договору» була основою вчення багатьох філософів, юристів, політичних мислителів, державних діячів та істориків, наприклад, Томаса Гоббса, Джона Локка, Шарль Луї де Монтеск'є, Джона Роулза, Девіда Готье, Браяна Скірмса та ін., в т.ч. й відомого високоосвіченого італійського юриста та публіциста, який володів декількома іноземними мовами (латинською, грецькою, французькою, англійською та німецькою), Чезаре Беккарія (його повне ім'я – Чезаре Франческо Джузеппе Марія Гаспаре Мелькіорре Бальдассарре Антоніо Марчелліно Беккарія Бонесана).

Чезаре Беккарія народився 15 березня 1738 року у м. Мілані та помер на 57-му році життя, а саме 28 листопада 1794 року, від паралічу серця. Будучи яскравим представником епохи Просвітництва (друга половина XVIII – XIX ст.), він завжди захищав універсальні людські цінності свободи, честі та гідності людини як особистості, яка наділена невід'ємними «природними правами» та категорично виступав проти феодалізму, різко критикуючи кримінальне право й кримінальний процес феодальних держав, положення яких базувалися на антигуманістичних принципах. Саме його демократичні та гуманістичні ідеї (основи) природної рівності людей, які є особистістю, а не

річчю, зробили істотний вплив на розвиток кримінального права та процесу і в сукупності з поглядами відомого європейського просвітителя Шарль Луї де Монтеск'є (18 січня 1689 року – 10 лютого 1755 року) у другій половині XVIII ст. започаткували виникнення класичної школи (напрям, течія) кримінального права як просвітницько-гуманістичного наукового напрямку. Зокрема, в рамках діяльності класичної школи (напрям, течія) кримінального права концепція «суспільного договору» Чезаре Беккарієм розглядалася в його трактаті «Про злочини та покарання» (1764 р.) [4], основні положення якого беззаперечно ґрунтуються на наукових ідеях Шарль Луї де Монтеск'є, викладених у таких його працях, як: «Перські листи» (1721 р.), «Роздуми про причини величі та падіння римлян» (1734 р.), «Про дух законів» (1748 р.), що також були похідними з концепції зазначеного вище «договору». Варто зауважити, що важливість поглядів Шарль Луї де Монтеск'є для формування Чезаре Беккарієм власних філософсько-правових ідей, перш за все, була обумовлена тим, що Шарль Луї де Монтеск'є як відомий французький правник, письменник і політичний мислитель був одним з найкращих його вчителів, якого він безпосередньо називав «великим Монтеск'є» [5, с. 200].

Аналізуючи згаданий вище трактат Чезаре Беккарія «Про злочини та покарання» (1764 р.), доцільно відмітити, що він складається зі 47 параграфів, які містять у собі ключові положення кримінального та кримінально-процесуального права, які стосуються: походження покарання (§ I); права покарання (§ II); висновків за § I та § II (§ III); тлумачення законів (§ IV); темноти законів (§ V); співрозмірності між злочинами та покараннями (§ VI); помилки при визначенні міри покарання (§ VII); класифікації злочинів (§ VIII); честі (§ IX); поєдинків (§ X); громадського спокою (§ XI); мети покарання (§ XII); свідків (§ XIII); доказів і форми суду (§ XIV); таємного обвинувачення (§ XV); тортур (§ XVI); державної кари (§ XVII); присяги (§ XVIII); невідворотності покарання (§ XIX); насильства (§ XX); покарання для дворян (§ XXI); крадіжки (§ XXII); безчестя (§ XXIII); дармоїдів (§ XXIV); вигнання та конфіскації (§ XXV); духу сімейства (§ XXVI); пом'якшення покарання (§ XXVII); смертної кари (§ XXVIII); взяття під варту (XXIX); процесу і давності (XXX); злочинів, які тяжко доказати (XXXI); самогубства (XXXII); контрабанди (XXXIII); боржників (XXXIV); притулків (XXXV); визначення вартості винагороди за голову злочинця (XXXVI); замаху, співучасників, безкарності (XXXVII); навідних запитань, показань (XXXVIII); особливих видів злочинів (XXXIX); хибних понять про користь (XL); попередження злочинів (§ XLI); науки (§ XLII); влади (§ XLIII); нагороди (§ XLIV); виховання (§ XLV); помилювання (§ XLVI); загальних висновків (§ XLVII) [4].

Якщо говорити про сформульовані Чезаре Беккарієм у трактаті «Про злочини та покарання» (1764 р.) фундаментальні ідеї, які стосуються виключно питань кримінального права, то умовно їх можна згрупувати та виокремити як такі, що виражають погляди ученого на: 1) кримінальний закон; 2) злочин; 3) кримінальну відповідальність; 4) покарання та його призначення.

А зараз більш детально про сутність кожного із них.

1. Погляди на кримінальний закон. Суддя не може тлумачити кримінальний закон, оскільки він не є законодавцем. Основним обов'язком судді є лише здійснити правильне його застосування на практиці. Кожен суддя при застосуванні положень кримінального закону повинен керуватися виключно буквою закону, а не його духом. Це пояснюється тим, що орієнтація суддів на дух кримінального закону призводить до того, що за одне і те ж саме правопорушення ними можуть бути засуджені особи до різних видів та розмірів покарання. При цьому Чезаре Беккарія зазначає, що іноді суворе дотримання суддею букви кримінального закону також може призвести до певних негативних наслідків для винної особи, але все ж таки такі наслідки є незначними в порівнянні з тими, які можуть мати місце при прийнятті суддею рішення з орієнтацією на дух кримінального закону. Кримінальний закон повинен бути зрозумілий для кожної людини. У такому випадку буде менше вчинятися злочинів, оскільки особа знатиме, які кримінально-правові наслідки можуть для неї за це настати [4, с. с. 92-94].

2. Погляди на злочин. Будь-яке діяння повинно визнаватися злочином лише тоді, коли воно безпосередньо передбачене кримінальним законом. До числа злочинів у кримінальний закон законодавець не повинен свавільно включати будь-яке діяння. Відповідне діяння повинно ставати злочином (закріплюватися у кримінальному законі) тільки в тому випадку, якщо в цьому є «абсолютна необхідність». При цьому злочином не можуть вважатися думки людей.

Усі злочини за принципом «від найбільш небезпечних до найменш небезпечних» Чезаре Беккарія поділяв на три групи: 1) злочини проти суспільства чи його представників [4, с. с. 98-99]; 2) злочини проти особистої безпеки громадян, які включають в себе посягання на життя, майно і честь [с. 99]; 3) діяння, які законом заборонені для вчинення у зв'язку з тим, що вони суперечать суспільним благам [4, с. 102]. Тобто, як вбачається з вище наведеного, найбільш небезпечними та тяжкими він вважав злочини проти суспільства чи його представників, які ще по-іншому називав їх «образою величності» [4, с. 99].

Єдиним критерієм визначення ступеня тяжкості злочину, на думку Чезаре Беккарія, є та шкода (суспільно небезпечний наслідок), яка заподіюється конкретному потерпілому чи суспільству в цілому при його вчиненні [4, с. 97].

3. Погляди на кримінальну відповідальність. До кримінальної відповідальності повинні притягуватися лише ті особи, які вчинили злочин. Думки людей не є підставою для їх засудження.

На думку вченого, кримінальна відповідальність повинна базуватися на основі таких керівних начал, засад, як: принцип законності; принцип рівності всіх перед законом; принцип невідворотності кримінальної відповідальності; принцип справедливості. Більше того, Чезаре Беккарія завжди виступав за гуманізацію кримінальної відповідальності, про що свідчать його положення щодо недоцільності застосовувати до злочинців надмірно суворих (жорстоких) покарань, які не відповідають тяжкості вчиненого нею злочину [4, с. 124], а

застосування смертної кари можливе виключно у виняткових випадках, зокрема: а) коли нація втрачає свою свободу; б) в період анархії, коли безлад займає місце законів) [4, с. 126].

4. Погляди на покарання та його призначення. Як і злочини, заходи покарання також повинні бути визначені законодавцем та бути регламентовані виключно кримінальним законом. Їх застосування судом можливе лише до тих осіб, які порушивши відповідний закон, вчинили злочин [4, с. 91]. Зокрема, у своєму трактаті «Про злочини та покарання» (1764 р.) Чезаре Беккарія акцентував увагу виключно на таких основних покараннях, як: 1) вигнання [4, с. 120]; 2) конфіскація майна [4, с. 121]; 3) позбавлення волі [4, с. 115]; 4) довічне позбавлення волі [4, с. VI]; 5) смертна кара (однак її застосування є доцільним виключно у двох випадках: а) коли нація втрачає свою свободу; б) в період анархії, коли безлад займає місце законів) [4, с. 126].

Основною метою застосування до винної особи покарання є не кара, а досягнення спеціальної (не допустити в майбутньому повторного вчинення злочину особою, яка раніше вже його вчинила) та загальної превенції (не допустити в майбутньому вчинення злочину особами, які ще нічого злочинного не вчинили) [4, с. 103].

Крім того, покарання завжди повинно бути справедливим та ефективним. При цьому його максимальна справедливість може бути досягнута лише тоді, коли призначення відповідного виду та розміру покарання здійснюється в найкоротший строк після вчинення особою конкретного злочину, а ефективність визначається доцільністю його застосування до особи, яка вчинила той чи інший злочин [4, с. 115].

Вид та розмір покарання завжди повинен бути співрозмірний з тяжкістю вчиненого особою злочину. Тому що якщо за вчинені два правопорушення, які призвели до настання різних суспільно небезпечних наслідків, будуть призначені особі однакові вид та розмір покарання, то це означає, що в майбутньому є ймовірність вчинення нею ще більш небезпечного злочину, оскільки вона знатиме, що покарання за нього абсолютно не відрізнятиметься від менш небезпечного злочину. Тобто Чезаре Беккарія категорично виступав проти застосування до особи, яка вчинила злочин, надмірно суворих (жорстоких) покарань, які не відповідають тяжкості вчиненого нею злочину, оскільки це, навпаки, призводить до її озлоблення [4, с. 124], а не до досягнення відносно неї спеціальної превенції (недопущення в майбутньому повторного вчинення злочину особою, яка раніше вже його вчинила), та спонукає вчиняти ще низку інших злочинів, щоб уникнути покарання за попередньо вчинений злочин [6, с. 118].

Таким чином, резюмуючи усе вище наведене слід констатувати, що положення трактату «Про злочини та покарання» (1764 р.), які сформульовані Чезаре Беккарієм на основі вивчення ним концепції «суспільного договору», залишаються значущими й досі та, мабуть, як справедливо з цього приводу зауважує В. В. Шаблистий, не втратять своєї актуальності ніколи, оскільки існування людства без злочинності є просто неможливим [7, с. 217]. Це

обумовлено тим, що саме ті універсальні людські цінності свободи, честі і гідності людини, суспільний порядок, які захищав учений, є фундаментальними для побудови правової держави, гарантування в ній добробуту та забезпечення безпеки суспільства в цілому. У зв'язку з цим політико-правові вчення та ідеї Чезаре Беккарія активно сприймалися раніше та продовжують сприйматися до сьогодні всіма розвинутими правовими системами і враховуються відповідними європейськими державами при формуванні змісту й прийнятті внутрішнього кримінального чи кримінально-процесуального законодавства (наприклад, КК Франції 1791 р., КК Франції 1810 р., Баварського укладення 1813 р., Німецького кримінального укладення 1871 р., Голландського кримінального укладення 1881 р., КК Італії 1889 р. тощо). Не є виключенням з цього й Україна, чинний КК якої також базується на окремих положеннях трактату «Про злочини та покарання» (1764 р.), що знаходять своє відображення щонайменше у таких статтях, як: ст. 1 («Завдання Кримінального кодексу України»), ст. 2 («Підстава кримінальної відповідальності»), ст. 12 («Класифікація кримінальних правопорушень»), ст. 50 («Поняття покарання та його мета»), ст. 51 («Види покарань»), ст. 65 («Загальні засади призначення покарання»), ст. 68 («Призначення поняття за незакінчене кримінальне правопорушення та за кримінальне правопорушення, вчинене у співучасті»), ст. 98 («Види покарань»), ст. 103 («Призначення покарання») [8].

1. Конституція України : Основний Закон України від 28 чер. 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 28 березня 2024 року).
2. Сергій Пролєєв і Вікторія Шамрай. «Ідея суспільного договору: джерела й призначення». URL: <https://suspilne.media/culture/414459-sergij-proleev-i-viktoria-samraj-idea-suspilnogo-dogovoru-dzerela-j-priznacenna/>.
3. Теорія суспільного договору. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%B5%D0%BE%D1%80%D1%96%D1%8F_%D1%81%D1%83%D1%81%D0%BF%D1%96%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D0%BE_%D0%B4%D0%BE%D0%B3%D0%BE%D0%B2%D0%BE%D1%80%D1%83.
4. Беккарія Ч. О преступлениях и наказаниях / Сост. и предисл. В. С. Овчинского. М.: ИНФРА-М, 2008. VI. 184 с. (Библиотека криминолога).
5. Беккарія Чезаре. О преступлениях и наказаниях : пер. с итал. К.: Ин Юре, 2014. 240 с.
6. Беккарія Ч. О преступлениях и наказаниях. М.: Стелс, 1995. 302 с.
7. Шаблистий В. В. Безпека людини – основа морально-виховного посилу книги Чезаре Беккарія «Про злочини та покарання». Про злочини та покарання: еволюція кримінально-правової доктрини [матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., присвяченої 250-річчю трактату Чезаре Беккарія (13 червня 2014 року, м. Одеса). Одеса, 2014. С. 217-220.
8. Кримінальний кодекс України : закон України від 5 квіт. 2001 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 28 березня 2024 року).

Зміст

«ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОГОВІРНОГО РЕГУЛЮВАННЯ»	3
Гриняк Андрій Богданович <i>ДОГОВОРИ ТА ІНШІ ПРАВОЧИНИ: ОНОВЛЕННЯ ГЛАВИ 16 ЦИВІЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ</i>	<i>4</i>
Кохановська Олена Велеонінівна <i>ПРОБЛЕМА СВОБОДИ ДОГОВОРУ У РОБОТАХ АКАДЕМІКА В.В. ЛУЦЯ І ДОГОВІР ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ САМОРЕГУЛЮВАННЯ В СУЧАСНОМУ ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ.....</i>	<i>6</i>
Харитонов Євген Олегович, Харитонова Олена Іванівна <i>ДОГОВІР І САМОЗАХИСТ: ПРОБЛЕМИ СПІВВІДНОШЕННЯ.....</i>	<i>10</i>
Беляневич Олена Анатоліївна <i>ПРО МЕЖІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ГАРАНТА ВІД ОСНОВНОГО ЗОБОВ'ЯЗАННЯ</i>	<i>12</i>
Завальна Жанна Вікторівна <i>ВПЛИВИ ДОГОВІРНИХ КОНЦЕПЦІЙ НА ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВОЇ РЕАЛЬНОСТІ</i>	<i>16</i>
Пленюк Мар'яна Дмитрівна <i>ДОГОВІР ТА ЙОГО ТЕМПОРАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ У ПРАЦЯХ АКАДЕМІКА ВОЛОДИМИРА ВАСИЛЬОВИЧА ЛУЦЯ</i>	<i>20</i>
Шишка Роман Богданович <i>ХАРАКТЕРИСТИКА ДОГОВОРІВ У ПРИВАТНОМУ ПРАВІ</i>	<i>22</i>
Мироненко Ігор Віталійович <i>КОЛІЗІЙНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВОЧИНІВ З ІНОЗЕМНИМ ЕЛЕМЕНТОМ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ.....</i>	<i>30</i>
Шишка Олександр Романович <i>ДОГОВІР ЯК РЕГУЛЯТОР (ДЖЕРЕЛО) ЦИВІЛЬНИХ ВІДНОСИН: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОЇ ВИЗНАЧЕНОСТІ.....</i>	<i>33</i>
Кочин Володимир Володимирович <i>ДОГОВІРНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЦИВІЛЬНИХ ВІДНОСИН (РОЗВИТОК НАУКОВОЇ СПАДЩИНИ АКАДЕМІКА В.В.ЛУЦЯ).....</i>	<i>37</i>
Бутинська Роксолана <i>БАЛАНС ІНТЕРЕСІВ СТОРІН ПРИ ОДНОСТОРОННІЙ ВІДМОВІ ВІД ДОГОВОРУ: ЗАРУБІЖНА ПРАКТИКА</i>	<i>39</i>

МАРЦЕНКО НАТАЛІЯ СТЕПАНІВНА, ЛУКАСЕВИЧ-КРУТНИК ІРИНА СТЕПАНІВНА	
<i>САНКЦІЇ ТА ФОРС-МАЖОР У ДОГОВІРНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ, ФРАНЦІЇ ТА ВЕЛИКОБРИТАНІЇ</i>	43
ПАРУТА ЮЛІЯ ІВАНІВНА	
<i>ВПЛИВ ЦИФРОВІЗАЦІЇ НА ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИЙ ДОГОВІР</i>	46
БАКУН СЕРГІЙ СТАНІСЛАВОВИЧ	
<i>ТЕХНІКО-ЮРИДИЧНІ ПРИЙОМИ І ПРАВИЛА, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ПРИ СКЛАДАННІ ЮРИДИЧНИХ ДОКУМЕНТІВ, В ТОМУ ЧИСЛІ ДОГОВОРІВ</i>	48
ГНІДАН ЮЛІЯ ІГОРІВНА	
<i>ВИНИКНЕННЯ СОЛІДАРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ: АНАЛІЗ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ</i>	51

**«ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОКРЕМИХ ДОГОВІРНИХ
КОНСТРУКЦІЙ»** 55

ГАЛЯНТИЧ МИКОЛА КОСТЯНТИНОВИЧ	
<i>ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ДОГОВОРУ НАЙМУ БУДІВЛІ АБО ІНШОЇ КАПІТАЛЬНОЇ СПОРУДИ</i>	56
СПАСИБО-ФАТЄЄВА ІННА ВАЛЕНТИНІВНА	
<i>ЩОДО УКЛАДЕННЯ «ПОПЕРЕДНЬОГО» ДОГОВОРУ ОРЕНДИ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА</i>	60
ЗАЙКА ЮРІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ	
<i>СПАДКОВИЙ ДОГОВІР У СИСТЕМІ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ДОГОВОРІВ</i>	64
ЗЕЛІСКО АЛЛА ВОЛОДИМИРІВНА	
<i>КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ СТАТУСУ ПОСЛУГОНАДАВАЧІВ ЗА ДОГОВОРОМ ПРО НАДАННЯ ЦИФРОВИХ ПОСЛУГ</i> .	67
ЗОЗУЛЯК ОЛЬГА ІГОРІВНА	
<i>ВИКОРИСТАННЯ ДОГОВОРУ ЕСКРОУ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ОБОВ'ЯЗКОВОГО ВИКУПУ АКЦІЙ НА ВИМОГУ АКЦІОНЕРА, ЯКИЙ ВОЛОДІЄ КОНТРОЛЬНИМ ДОМІНУЮЧИМ ПАКЕТОМ АКЦІЙ</i>	71
КОССАК ВОЛОДИМИР МИХАЙЛОВИЧ	
<i>НОВЕЛІЗАЦІЯ ДОГОВІРНИХ ВІДНОСИН З ПОСТАЧАННЯ ЕНЕРГЕТИЧНИМИ РЕСУРСАМИ В УМОВАХ РЕКОДИФІКАЦІЇ ЦИВІЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ</i>	75
МАЙДАНИК РОМАН АНДРІЙОВИЧ	
<i>СМАРТ-КОНТРАКТ КРИПТОАКТИВІВ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ. ВПРОВАДЖЕННЯ КРАЩОЇ ПРАКТИКИ В ПРАВО УКРАЇНИ</i>	78
ФЕДОРЧЕНКО НАТАЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА	
<i>ДОГОВІР ТАЙМШЕРУ: ПЛЮСИ ТА МІНУСИ</i>	83

Гейнц Руслана Миколаївна <i>Договірне регулювання відносин з об'єктами, які існують у цифровому середовищі</i>	86
Гнатів Оксана Михайлівна <i>ПРИПИНЕННЯ ДОГОВІРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ЗА НАСЛІДКАМИ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ ПУБЛІЧНОЇ ЗАКУПІВЛІ</i>	90
Піддубна Вікторія Федорівна <i>ДЕЯКІ ПРАВОВІ АСПЕКТИ ДОГОВОРУ ПРО ЗАКУПІВЛЮ ЗА УЧАСТЮ ВІЙСЬКОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ</i>	92
Селіванова Ірина Анатоліївна <i>ДОГОВІР З НАЦІОНАЛЬНОЮ СЛУЖБОЮ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ЯК ЕЛЕМЕНТ НОВИХ УМОВ ГОСПОДАРЮВАННЯ МЕДИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ</i>	96
Сіщук Ліліана Василівна <i>ПРИНЦИП СВОБОДИ ДОГОВОРУ У КОРПОРАТИВНИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ...</i>	99
Стефанишин Наталія Михайлівна <i>ДО ПИТАННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПОСТМОРТАЛЬНОЇ РЕПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ</i>	102
Шаповал Леся Іванівна, Журавель Олена Олександрівна <i>ОКРЕМІ АСПЕКТИ ДОГОВІРНИХ КОНСТРУКЦІЙ В ІТ-СФЕРІ</i>	106
Вінтоняк Наталія Дмитрівна <i>ЗНАЧНІ ПРАВОЧИНИ В ТОВ ТА АТ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ</i>	109
Костів Іван Ярославович <i>ВАЖЛИВІСТЬ ДОГОВОРУ КОНТРАКТАЦІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ</i>	112
Кохановський Велеонін Олексійович <i>ПРАВО НА СВОБОДУ ТВОРЧОСТІ І ДОГОВОРИ У СФЕРІ ПЕРЕДАННЯ МАЙНОВИХ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ЯК ГАРАНТІЯ СВОБОДИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦЬОГО ОСОБИСТОГО НЕМАЙНОВОГО ПРАВА</i>	115
Кицик Ярослав Романович <i>ПРО ВИЗНАЧЕННЯ ДОГОВОРУ ВОДНОЧАС ПРИМІРНИМ І ДОГОВОРОМ ПРИЄДНАННЯ</i>	118
Андрухів Євгенія Михайлівна <i>ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОГОВОРУ ПІДРЯДУ НА КАПІТАЛЬНЕ БУДІВНИЦТВО У ГОСПОДАРСЬКИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ</i>	119
Буховський Олександр Юрійович <i>ПРОБЛЕМАТИКА ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОГОВІРНИХ ВІДНОСИН У СФЕРІ НАДАННЯ ПОСЛУГ В КОНТЕКСТІ ОКРЕМИХ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ</i>	122

Гаполяк Тарас Володимирович	
<i>ПОРЯДОК УЧАСТІ УЧАСНИКІВ У СПРАВАХ ПОВНОГО ТА КОМАНДИТНОГО ТОВАРИСТВ ЯК ІСТОТНА УМОВА ЗАСНОВНИЦЬКОГО ДОГОВОРУ.....</i>	125
Давидович Андрій Віталійович	
<i>ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ДОГОВОРУ КУПІВЛІ-ПРОДАЖУ МАЙБУТНЬОГО ОБ'ЄКТА НЕРУХОМОСТІ</i>	128
Дуркач Іван	
<i>ТЕХНОЛОГІЧНІ ПАРКИ ЯК ОБ'ЄДНАННЯ ГРУПИ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ НА ОСНОВІ ДОГОВОРУ ПРО СПІЛЬНУ ДІЯЛЬНІСТЬ БЕЗ ОБ'ЄДНАННЯ ВКЛАДІВ УЧАСНИКІВ: ПРАВОВИЙ ФОКУС.....</i>	131
Крупельницький Віталій Леонідович	
<i>ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ В ДІЯЛЬНОСТІ ДЕВЕЛОПЕРА БУДІВНИЦТВА</i>	134
Качмар Олег Йосипович	
<i>СУДОВИЙ ЗАХИСТ ІНТЕРЕСІВ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У РАЗІ ТРИВАЛОГО НЕВИКОНАННЯ ДОГОВОРІВ ЩОДО ЗАБУДОВИ ТЕРИТОРІЙ, РЕСТАВРАЦІЇ ПАМ'ЯТОК</i>	136
Мохнюк Максим Вікторович	
<i>ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ДОГОВОРІВ</i>	139
Фатхутдінова Інна Володимирівна	
<i>ПОНЯТТЯ ДОГОВОРУ ТАЙМШЕРУ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ</i>	142
Боднар Тетяна Валеріївна	
<i>ЗАХИСТ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ: СПІВВІДНОШЕННЯ НОРМ ЦК УКРАЇНИ І СПЕЦІАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА</i>	146
Банасевич Ірина Іванівна	
<i>ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА СПОЖИВАЧІВ НА ІНФОРМАЦІЮ ПРО ПРОДУКЦІЮ..</i>	150
Походжук Роман Васильович	
<i>ДО ПИТАННЯ ПРО ЗАКОНОДАВЧЕ РОЗШИРЕННЯ КОНСТРУКЦІЇ СПОЖИВЧОГО ДОГОВОРУ.....</i>	153
Ханик-Посполітак Роксолана Юріївна	
<i>ДОГОВІР ПРО СПОЖИВЧИЙ КРЕДИТ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ЧИ НЕОБХІДНІ ЗМІНИ.....</i>	156
Гришко Уляна Петрівна	
<i>ОКРЕМІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ ДОГОВІРНИХ ВІДНОСИН ЩОДО НАДАННЯ ЦИФРОВОГО КОНТЕНТУ ТА/АБО ЦИФРОВОЇ ПОСЛУГИ.....</i>	158
Стукало Наталія Юріївна	
<i>ПРО РИЗИК НЕДОСЯГНЕННЯ ПОЗИТИВНОГО РЕЗУЛЬТАТУ У СФЕРІ НАДАННЯ ЛІКАРСЬКИХ (МЕДИЧНИХ) ПОСЛУГ.....</i>	162

«КОНЦЕПЦІЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОГО ДОГОВОРУ В ІНШИХ ГАЛУЗЯХ ПРАВА»	166
Долинська Марія Степанівна <i>ДО ПИТАННЯ ЕВОЛЮЦІЯ ДОГОВІРНОГО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ У ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВАХ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ</i>	<i>167</i>
Озерський Ігор Володимирович <i>ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВА УГОДА З ФІЗИЧНОЮ ОСОБОЮ-ПІДПРИЄМЦЕМ У ТРУДОВИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ</i>	<i>170</i>
Ракул Оксана Володимирівна <i>ПРО ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ ШЛЮБНОГО ДОГОВОРУ В УКРАЇНІ</i>	<i>173</i>
Ільків Наталія Володимирівна <i>ДОГОВІРНІ ФОРМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА ПОСТІЙНОГО КОРИСТУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНОЮ ДІЛЯНКОЮ</i>	<i>176</i>
Ільницький Олег Володимирович <i>ЗАСТОСУВАННЯ ДОГОВІРНИХ КОНСТРУКЦІЙ РЕГУЛЮВАННЯ У БЮДЖЕТНИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ.....</i>	<i>179</i>
Логвінова Марія Володимирівна <i>ДОГОВІР ПРО СПІЛЬНЕ ПРОЖИВАННЯ ЯК РЕГУЛЯТОР МАЙНОВИХ ПРАВОВІДНОСИН ЖІНКИ ТА ЧОЛОВІКА, ЯКІ ПРОЖИВАЮТЬ ОДНІЄЮ СІМ'ЄЮ, АЛЕ НЕ ПЕРЕБУВАЮТЬ У ШЛЮБІ МІЖ СОБОЮ:ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД ТА НАЦІОНАЛЬНІ ПЕРСПЕКТИВИ.....</i>	<i>183</i>
Шпіляревич Вікторія Вікторівна <i>ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ «СУСПІЛЬНОГО ДОГОВОРУ» В ТРАКТАТІ ЧЕЗАРЕ БЕККАРІА «ПРО ЗЛОЧИНИ ТА ПОКАРАННЯ»</i>	<i>188</i>
Белікова Аліна Олегівна <i>ШЛЮБНИЙ ДОГОВІР ЯК РІЗНОВИД СІМЕЙНО-ПРАВОВИХ ДОГОВОРІВ В АСПЕКТІ НАЦІОНАЛЬНОГО ТА ЗАРУБІЖНОГО ЗАКОНОДАВСТВА І ПРАКТИЦІ ЄСПЛ.....</i>	<i>194</i>
Дубовик Олег Віталійович <i>МІСЦЕ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ДІЯЛЬНОСТІ ВІТЧИЗНЯНИХ СУДІВ.....</i>	<i>197</i>